

F. t. beslutn. vedr. offentligt ansatte, som udøver vagtvirksomhed m.v.

Bemærkninger til forslaget

Lov nr. 266 af 22. maj 1986 om vagtvirksomhed trådte i kraft den 1. januar 1987, hvor det blev obligatorisk for vagtpersonale at tage et grundkursus for vagtfunktionærer. Denne lov pålægger imidlertid som udgangspunkt alene private udbydere af vagtfunktioner denne uddannelsespligt.

Justitsministeren har i et svar af 7. januar 2003 til Folketingets Retsudvalg (Retsudvalget, alm. del – bilag 518) henvist til, at det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om vagtvirksomhed, at vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, kun er omfattet af reglerne om vagtvirksomhed i det omfang, hvor dette bestemmes af justitsministeren. Ved en bekendtgørelsesændring, der trådte i kraft den 1. oktober 2000, blev denne bemyndigelsesbestemmelse udnyttet, således at erhvervsmæssig vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, nu i et vist omfang er omfattet af vagtlovgivningens regler. Statslige og kommunale vagtvirksomheder, der udøver erhvervsmæssig vagtvirksomhed, skal således for eksempel betale for udstedelse af legitimationskort på samme vilkår som private vagtvirksomheder, ligesom der stilles samme uddannelseskra v som for private vagtvirksomheder. Ansatte i kommunale og statslige myndigheder, der erhvervsmæssigt udøver vagtvirksomhed, er således efter de gældende regler ligestillet med ansatte i den private vagt- og sikkerhedssektor med hensyn til den grundlæggende uddannelse. Det fremgår videre af justitsministerens besvarelse, at den vagtvirksomhed, der udøves af offentligt ansatte, formentlig typisk er af ikkeerhvervsmæssig karakter. Ved ikkeerhvervsmæssig vagtvirksomhed forstås således navnlig vagtvirksomhed, der er organiseret i eget regi, og hvor egne ansatte alene fører tilsyn med eget område. Ikkeerhvervsmæssig vagtvirksomhed er, uanset om den udøves af private eller af offentligt ansatte, kun omfattet af reglerne om vagtvirksomhed i det omfang, hvor dette bestemmes af justitsministeren, jf. herved den nævnte bestemmelse i lov om vagtvirksomhed § 1, stk. 2. Bortset fra bestemmelser i bekendtgørelsen om anvendelse af hunde og godkendelse af kommando-

centraler er bemyndigelsesbestemmelsen ikke udnyttet.

I en tid, hvor brugen af vagtfunktioner stiger i det offentlige, og hvor privat og offentligt ansatte vagtfunktionærer samarbejder, bl.a. ved afløsning i ferier og lignende, forekommer det ulogisk, at ikke alle offentligt ansatte, der udøver vagtvirksomhed, er omfattet af uddannelsespligten.

Vagtvirksomhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 963 af 23. december 1986, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 611 af 22. juni 2000) fastslår denne pligt til at gennemgå et grundkursus for vagtpersonale. Kurserne skal sikre, at vagtfunktionæren ved nøjagtigt, hvilke beføjelser vedkommende har, og særligt, hvilke beføjelser vagtfunktionæren ikke har. Vagtfunktionæren er ikke en myndigheds person og har ikke samme eller lignende beføjelser som politiet. Af hensyn til borgernes retssikkerhed er det væsentligt, at vagtpersonalet kender begrænsningerne i sin varetagelse af opgaver.

Uddannelsen af vagtfunktionærer foregår i dag på Århus Tekniske Skole samt ved AMU-Center København. Begge steder har oplyst, at der ikke vil være problemer med at udvide kapaciteten til det forventede behov, hvis uddannelseskra vet udstrækkes til at omfatte offentligt ansatte vagtfunktionærer. Det skete i en henvendelse til Folketingets Retsudvalg af 25. november 2002 fra Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Funktionærforbund – Serviceforbundet, der organiserer de pågældende medarbejdere (Retsudvalget, alm. Del – bilag 351).

Borgernes retssikkerhed var baggrunden for at indføre uddannelseskra v, og det er for forslagsstillerne svært at finde en logisk argumentation for, at samme behov ikke skulle eksistere inden for det offentlige. Borgernes retssikkerhed vil øges med dette forslag. Det er betænkeligt, at der stilles kra v til autorisation og uddannelse for selvstændig, privat vagtvirksomhed, mens tilsvarende kra v ikke fuldt ud rettes mod statslige og kommunale myndigheders vagtvirksomhed.